

Landets og Folkets store almindelige Samfundslag til Gode? Nei! jeg tror, at vi maa Alle indrømme, at de ere blevne herovre i og omkring Kjøbenhavn. Ser man f. Ex. paa disse mange Forslag, som nu ere forelagte af Regjeringen, foruden hvad der forlanges paa Finantsloven, da ser man jo, at man forlanger op imod 30 Millioner Kroner endnu ene og alene til Brug i og omkring Kjøbenhavn. Tror man overhovedet, at det danske Samfund kan blive ved at svare til en saadan Røddrift, hvor man drager Pengene bort fra det øvrige Land og lade dem forbruge i og omkring Kjøbenhavn? Tror man, at det overhovedet vil bidrage til, at Tilstanden i Fremtiden bliver bedre? Nei, jeg tror, at det er en saadan Røddrift, at den umulig kan vedligeholdes i Fremtiden, uden at Folket taber sin Ydeevne og uden at det taber Kræfterne til endogsaa at yde det Nødvendige til Statslivets Dretsholbelse. Vi se jo hvorledes Forholdet er nu ude omkring i Landet. Vi staa jo Alle sammen, og navnlig den almindelige Middelfstand, i Kleglen med en Gjæld, der er noget saaledes, at man med megen Bekymring ser Fremtiden i Møde. Og hvorledes er desuden Stillingen? Man kunde mene, at dersom Pengene vare i Circulation omkring iblandt os, omkring i Samfundet i Almindelighed, da kunde man finde sig i det og mene, at der kunde komme bedre Tider; men Forholdet er nu et saadant, at de Penge, som vi have i Prioriteter ude omkring i Landet, høre ikke længer hjemme her i Landet, men ere tilbids fra Udlandet, og naar man saa, som jeg sagde før, bruger vore Penge alene i og omkring Kjøbenhavn, hvor vil man saa tænke paa at naae bedre økonomiske Tilstande i Fremtiden? Det tror jeg ikke, man kan, og jeg vil derfor gjerne henstille til det ærede Finantsudvalg og til den høitærede Finantsminister, at de navnlig ved Samraad vilde tage den Sag under alvorlig Overveielse, om der ikke kunde være Grund til at søge at ændre denne Retning, som vore Finantier helt igjennem have taget, saaledes at en Del af dem kunde komme tilbage ogsaa til de Egne, som have været med til at bidrage til disse store Beholdninger, som have ligget i Statskassen, saa at ogsaa de kunne yde Godt af disse Penge til økonomisk Udvikling og til økonomiske Reforme, der vilde komme det hele Land til Gode. Idet jeg slutter hermed, kan jeg ikke Andet end paany anbefale, at den høitærede Indenrigsminister saavel som Finantsudvalget vilde tage den første af mig omtalte Sag under velvillig Overveielse.

C. Ravn: Naar det ikke var, fordi Forhandlingerne allerede i Gaar vare gaaede ud i en saa stærk Rækkevidde, havde jeg ikke taget Ordet; men efter at det er sket, er jeg bleven nødsaget til for et enkelt Tilfælde at tage Ordet. Det er samme Punkt, som den sidste ærede Taler begyndte med, nemlig angaaende Fiskeriet. Naar man ser paa vort Forslags Bilag Side 164 angaaende Fiskeriet, vil man faae at se, at der er opført 25,000 Kr., og ser man efter i Specialsummerne, vil man se, at de ere opførte til vistnok mange forskellige gode og nyttige Ting, men slet ikke i Virkeligheden have taget Sigte paa de to store Hovedspørgsmaal, som der ved Fiskerilovens Behandling her i Salen særlig blev lagt Vægt paa. Foruden Ordningen, som jeg kunde ønske meget bedre, og som jeg haaber, vi i Tidens Løb kunne faae forandret til det Bedre, blev der særlig udtalt her i Salen som to nødvendige Krav, for at Fiskerne kunne faae Forholdene ordnede, at man fik Fiskerihavne, og endvidere, at man fik Taxterne gjort saa lempelige som muligt, for at Fiskene kunne sendes til det Afsetningssted, hvor Fiskene have fundet et Marked. Med Hensyn til Fiskerihavne havde jeg ventet i Specialsummerne over de 25,000 Kr. at finde, at der allerede virkelig var gjort Noget i saa Henseende. Men til min Forbauselse ser jeg, at der kun er opført 1,792 Kr. til Underfølgelse af Fiskerihavne ved Stagen og Anholt. Jeg havde tænkt, at man virkelig der havde set den første Frugt, at der blev gjort noget Positivt for, at Fiskerne Landet rundt kunde vente Undersøgelser og Sligt. Med Hensyn til de billige Taxter er det jo rigtigt, at man nu kan faae Fisk, som jo nødvendigvis skal, for ikke at forderves, maa til de store Markeder, særlig i Tyskland, sendt saa hurtigt som muligt. Men der er den store Ulempe derved, at man maa svare Skodstaxt. Jeg vilde ønske, at den høitærede Indenrigsminister samt det eventuelle Finantsudvalg vilde tage under Overveielse, om det ikke var muligt, at man sendte denne Vare, som ikke kan taale at opholdes ret længe, som Skodst, men dog til almindelige Taxter. Med Hensyn til det næste Punkt angaaende Fiskeriet se vi, som den sidste ærede Taler ogsaa fremhævede, at der er opført en Udgift af sex og halvtredsfindstyvetusinde og nogle Hundrede Kroner i Anledning af den nye Fiskerilov, og naar man ser nøie efter, gaa de alene ud paa Kontrolvæsen. Med Hensyn til dette føler jeg dog Trang til at sige lidt. I de Forhandlinger, som førtes med den høitærede Minister desangaaende, blev det stærkt fremhævet, at man skulde se